

PURIM VOOR CHRISTENEN? door Bert Otten

Veel Messiasbelijdende Joden en een aantal Sabbatvierende Christenen zijn tegenwoordig bezig met de Feesttijden des Heren uit Leviticus 23. De eerste groep vaak vanwege nationale identiteit en de tweede groep omdat de Feesten eigenlijk ook sabbatten, rustdagen, speciale sabbatten des Heren zijn. Zo niet met Purim.

Purim is bij Christenen impopulair om te gedenken, en dat is vreemd. De huidige Joodse Purimviering is een carnavalesk kinderfeest. De Purim setting in de carnavaltijd heeft een assimilatie opgeleverd met het RK-carnaval, vele Joodse kinderen verkleden zich als Haman, Mordechai of Ester. De zogenaamde Joodse traditie om zoveel wijn te drinken dat men niet meer het verschil weet tussen Chaman (Haman) en Mordechai helpt ook niet ter bevordering van het Feest bij Protestants-Evangelische christenen.

Toch heeft Purim groot belang en men zou dit feest op gepaste wijze kunnen vieren. In de eerste plaats vierde de Here Jezus zèlf Purim en normaliter willen we zijn voorbeeld navolgen. De Schrift vermeldt dat Jezus Chanoeka, Loofhuttenfeest, Sabbat en Ongezuurde Broden vierde, maar geen Purim. Het is dus een afgeleid bewijs. Het niet vieren van Purim zou Jezus tot zonde geweest zijn. Hij zou tegen het vijfde gebod gezondigd hebben, te weten, het niet eren van zijn ouders, grootouders en overgrootouders, etc. in het weigeren van het naleven van een Joodse inzetting, die het Joodse volk uit dankbaarheid vrijwillig op zich genomen had, nadat God hun rouw in vreugde veranderd had: *26 Daarom ... 27 bepaalden de Joden en namen als inzetting aan voor zichzelf en hun nakomelingen [dus ook voor Jezus] en voor allen die zich bij hen zouden aansluiten, dat zij, zonder ooit over te slaan, deze beide dagen jaarlijks zouden vieren, zoals te hunnen opzichte geschreven was, en op de voor hen aangegeven tijd, 28 en dat deze dagen zouden herdacht en gevierd worden in elk geslacht [dus ook in het geslacht van Jezus], in elke familie [dus ook in de familie van Jozef en Maria], in elk gewest [dus ook in Galilea], in elke stad [dus ook in Nazaret], zodat deze Purimdagen uit het midden der Joden niet zouden verdwijnen, noch hun gedachtenis zou ophouden bij hun nakomelingen (Ester 9:26-28).*

Wat vierde de Here Jezus dan? Zo maar een Joods bevrijdingsfeestje? Nee, voor Hem was Purim belangrijker dan voor wie dan ook. Purim herdenkt hoe God de dag van *rouw* veranderde in een dag van *vreugde*. Ten tijde van het Perzische Rijk (539 – 331 v.Chr.) deed Satan deed via Haman één van de grootste aanvallen op het Joodse volk, om het op één dag te vernietigen. God keerde het lot (Pur-Purim) via Ester en Mordechai en in plaats van vernietiging was er triomf over de tegenstanders van de Joden.

De nakomelingen van David, de voorouders van Jezus, leefden allen in dit Perzische Rijk dat zich uitstreckte van India tot aan Ethiopië (=Soedan), van Turkije tot Arabië. Satan is niet echt geïnteresseerd in 'Joden,' zijn strijd is tegen God. Echter, omdat de Joden Gods volk (Tweestammenrijk Juda) zijn en uit hen de Messias geboren moest worden had het juist *alle (negatieve) aandacht* van Satan. Als Satan's plan via Haman gelukt was, had Jezus niet uit de lijn van David geboren kunnen worden en was er geen volk geweest om in geboren te worden. Dank zij Purim kon Jezus Christus geboren worden als onze Verlosser en Heiland. Daar Hij door de Joden niet erkend wordt als Messias – en zij nog steeds een Messias verwachten – zou het Purimfeest voor de Christen belangrijker moeten zijn, dan voor de Jood. Het was Satan's aanval op de komende Yeshua HaMashiach!

Ester 9:22 geeft aan hoe een Christen het beste dit Feest kan vieren. God veranderde *droefheid* in *vreugde*. Een aantal profetieën vermelden dit ook. Als God onze vreugde in rouw veranderd heeft, mogen we erop vertrouwen dat het tegengestelde ook weer zal gebeuren: rouw die in vreugde veranderd wordt, hier en nu, maar vooral in het hiernamaals. Er worden verders vier zaken genoemd in zake Purimviering: dagen van [1] feestmaal en [2] vreugde, waarop men elkander [3] geschenken zou zenden en [4] giften zou geven aan de armen. Alle vier kunnen nu nog steeds beoefend worden en vermijden een carnavaleske, dionysische, biertjes-sfeer. Purim zal ons ook moed moeten geven voor de toekomst. Er komen zware tijden aan voor de Tien (=Israël-volkeren) en de Twee Stammen (=Juda/Joden), de zwaarste tijden ooit. Ook uit die grote verdrukking, uit die benauwdheid van Jakob, zullen zij **bevrijd** worden.